

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrația tipografiei archidecesane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expediția de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Corespondențe sunt a se adresa la:
Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Episole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
fiecare publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 18 Iulie.

Contele Zichy, faimosul secretar de stat al Ungariei și amicul ministrului-president Tisza în urma urmatorilor și-a dat dimisiunea. Dacă guvernul unguresc ar fi silit pe Zichy mai în grabă la demisionare, poate că eșia din toată afera nepărat, dar acum după ce Coloman Tisza a ținut spatele la loviturile îndreptate în prima linie către secretariul său de stat, demisionarea acestuia este cam tardie. „Pester Lloyd“ anunță demisionarea despre care vorbim în următorul mod: „În diua, când a apărut comunicatul guvernului în incidentul secretariului de stat Zichy, noi am pus întrebarea, că oare fi va mulțumi domnul secretar de stat pentru sine însuși prin comunicatul guvernului și că nu va simți el trebuința a întreprinde independent de măsurile guvernului aceea, ce ar putea contribui la terminarea grabnică a causei. Precum aflăm, contele Victor Zichy s'a hotărât la un astfel de pas.“

„Secretariul de stat a rugat prin o scrisoare motivată pe presedintul partidei dietale liberale, d. Pavel Szontagh, a compune un tribunal de onoare din deputați fără privire la partide. Totodată contele Zichy a petiționat la ministerul de interne pentru suspendarea dela oficiul unui secretar de stat. Ministrul Tisza a acceptat cererea de dimisiune Maiest. Sale.“

Eri a fost tocmai anul de când trupele austriace au pus piciorul pe pămînt bosniac. Si chiar acum se vorbesce că în timp foarte scurt au să intre trupele noastre în sangiacul Novi-Bazar. Deși guvernul desmîntese aceste sciri, faptele insă nu sunt pe partea desmîntărilor guvernamentale. Husni-paşa, plenipotențialul militar turcesc și unul din cei mai capabili ofiiceri din statul maior ai armatei turcescă a sosit la Seraievo. El va discuta cu comandanțul austriac detalurile marșului și vînsoții ca conducețorii corpului austriac.

Deputația regnicolară a dietei croatice a terminat discuția despre nunțiu ce are a se trimite Ungariei și l va transpună în curând deputației ungurescă. Cuprinsul acestui nunțiu nu va surprinde pe nimeni, mai puțin în Pesta, căci este astfel compus, încât Ungaria l poate primi fără schimbare. El culminează în pretensiunea, că proporția cuotei de până acum să se susține neschimbă, adecă 45 procente din toate veniturile directe și indirecte ale țării. Croația le poate folosi pentru acoperirea trebuințelor ale administrației autonome, iar celelalte 55 procente ar a le administra la cassa de stat comună pentru cheltuielile comune. Mai departe nunțiu pretinde, că veniturile de până acum din granită militare — cari Ungaria dice că nu compet Croației — să se socotească și în viitor în favorul Croației. Punctul cel din urmă va fi singurul, care dă prilej la discuții între deputația regnicolară ungurească și croatică, însă Ungurii probabil vor ceda în acest punct, de oarecum sumă despre care e vorba (110,502 floreni) este relativ mică. Afară de aceste nunțiu atinge toate cestiunile nehotărîte între Ungaria și Croația: cestiunea graniței, cestiunea Fiumei și a Dalmăciei, prezentând incorporarea numitelor teritoriilor, vorbesc și despre autonomia finanțiară a Croației — dar toate aceste se fac numai într-un stil academic; despre o pretensiune formulată precis nici pomeneală nu este.

Deși camerele României sunt prorogate, deși deslegarea cestiunii Evreilor prin urmare n'a putut înainta cu nici un pas, totuși foile evreiesc de diferite limbi nu înceată și continuă invectivele asupra României. În fruntea acestor diare se află că totdeauna „Pester Lloyd“. Acest diar a scoruit faima, cu total nebasat, sau a primit de bani buni scoritura altei foi evreiescă, că în România s'a inceput la mandatul guvernului per-

secuții de Evrei ca la anul 1869. Este cu totul incompatibil cu poziția unui diar ca „Pester Lloyd“, ca să se folosească de astfel de mijloace pentru de-a face opinione publică.

Acte din România.

Fîind faza politică, prin care a trecut România în dilele acestei, de mare însemnatate, și fiind deslegarea cestiunii Evreilor o cestiune de viață pentru frații nostri de dincolo de Carpați, dăm loc tecstului unor acte relative la evenimentele politice ce s-au petrecut de curând la București.

1. Adresa consiliului de ministri către M. S. R. Domnitorul prin care își motivează dimisiunea:

Prea Înalțate Doamne! Comitetul delegaților, ales de adunarea legiuitoră pentru examinarea proiectului de revisiune a art. 7 din constituție, a fost luat în majoritatea sa dintre membrii opoziției.

Discuțiunile urmate în sinul acestui comitet și votul care le-a terminat, ne au dat convingerea că această majoritate era adevărată expresiunea opiniunilor emise în această privință de opoziție, și că majoritatea parlamentară în sinul camerei era în realitate deplasată.

Pentru regularea unor cestiuni atât de grele ca acele ce camerele de revisiune sunt chiemate ale rezolvă, guvernul nu ar avea puterea și autoritatea necesară, decât atunci când s'ar bucura de increderea nu numai a majorităților necesare chiar în timpuri normale, dară însăși a mai unanimității corporiilor legiuitoră.

În față dar a acestei situații, ministerul credând de a sa datorie de a se retrage, avem onoarea Prea Înalțate doamne, a depune dimisiunea noastră în mâinile Altei Voastre Regale și a vă ruga, să binevoiți a primi și cu această ocasiune expresiunea profundului nostru devotament.

Sunt, cu cel mai profund respect,

Prea Înalțate Doamne,

Ai Măriei Voastre Regale

Prea plecați și prea supuși servitorii.

Președintele consiliului ministrilor și

ministrul de interne, I. C. Brătianu; ministrul finanțelor, D. Sturdza; ministrul afacerilor străine, I. Câmpineanu; ministrul justiției, Eug. Stătescu; ministrul lucrărilor publice, M. Pherekydi; ministrul cultelor și al instrucției publice, G. Cantilli; ministrul de resurse N. Dabija.

2. Raportul consiliului ministrilor către M. S. R. Domnitorul prin care se propune prorogarea camerilor:

Prea Înalțate Doamne! Înainte de a se putea termina revisiunea art. 7 din constituție de către adunările de revisiune, fostul guvern și-a dat dimisiunea, pe care Măria Voastră Regală ați binevoit a o primi.

Noii minистri, care fac parte din actualul ministeriu, nu pot, îndată după numirea lor, să intre în discuție și să se pronunțe imediat, într-o cestiune atât de mare și de complexă ca aceea a revisiunii art. 7 din constituție.

Le trebuie un timp oare care pentru studiul lucrărilor ce adunările au făcut până acum în această cestiune, au nevoie de oarecare reflecție, trebuie să ia cunoștință cu amănuntul și consințtos de toate actele existente, precum și de toate fazele ce a presentat sau prezentă această cestiune. Pe de altă parte, noii ministroi mai pot avea trebuință să adune diferite alte materialuri sau elemente, cu care ei să poată explica și să spună, atât în întrul țării cât și afară din țară, soluțiunea de care s'a vorbit în programa ministerială, așa cum modul cel mai practic și mai posibil de a revisui art. 7 din constituție, în conformitate cu tratatul din Berlin și totdeodată fără a vătăma interesele cele mai vitale ale țării.

Este dar o necesitate, impusă de forță și natura chiar a lucrărilor, ca să se amene, pentru un scurt timp, sesiunea estra-ordinară a adunărilor.

În acest interval de amânare, guvernul Măriei Tale mai este încă în drept a spera că puterile semnătare tratatului din Berlin se vor convinge și mai bine, atât de bună credință și de lealitatea, cu care poporul român voiesce să se conforme acelu-

— Vere Mihule nu te dai după vorbele muerilor și bine faci. Marta e logodită și chiar dacă e vorba, o logodă nu se strică aşa ca din senin. Nu poți să te faci de rușinea tărgului.

Mihu facă un pas la dreapta, se intorse spre Pintea și ridică fruntea și privi în față, stete cățiva săptămâni în luptă cu sine, apoi îi disse cu hotărire desnădăjduită:

„Ei! Mă fac! Mă fac de rușinea tărgului! Mă fac de rușinea lumii! Mie, urmă el aprins, mie nu'mai poruncesc nimeni pe fața pămîntului. Eu scu că amar am răbdat!

Grăind aceste, el se duse la Miron și apucă mâna și îi disse cu căldură:

— Nepoate! eartă-mă.

Miron simți că ochii i se umplură de lacrimi. El ridică mâna bătrânlui și o atinse cu fruntea.

* * *

„N'am spus eu, că așa are să vie“ disse Floarea lui Ciucur, când vădu că nunta satului se face.

I. Slavici.

FOITA.

Gura satului.

Novelă.*)

(Încheiere.)

„Nu se poate Miroane!“ disse ea cu glas lîmpede. Mai bine mor.

— Tu vrei adeca să te măriți! strigă Miron.

„Nu vreau Miroane!“ răspunse Marta ridicând capul. Mai bine mor.

Dicând aceste cuvinte, ea îl privi căva timp dusă, ochii earăși i se umplură de lacrămi, apoi deschideau și brațele se aruncă desnădăjduită și cu-prinse trupul.

„Ucide-mă, Miroane! fă ce vrei cu mine!“ disse ea. Mie nu'mai pasă.

— Cât ești de frumoasă, Marto! disse el gânditor, apucându-i capul cu amândoauă mâinile, apropiindu-l și deținându-l earăși dela sine.

* Din „Convorbiri literare“.

Deodată el se îndrepta asupra și disse hotărît.

— Vino cu mine, Marto!

„Unde? îl întrebă ea spăriată.

— Vino! disse el earăși, apoi a-pucă mâna ei și merse cu ea afară din pădure și drept spre bălcuț.

— Unde e tatăl-tău? întrebă el.

Marta își scoate mâna din a lui.

„Sciu ce vrei Miroane!“ disse ea.

Fă! Dar apoi nu mă mai dețină de la tine. Vino!

Ei plecară drept spre carpății, sub care Mihu, Pintea, Safta și soția lui Pintea așteptau cuprinși de vie îngrijire pe Manea și pe Mitrea, ce se dusă să caute pe Miron.

„Eacă-tă-o! strigă Safta, când o văduă cu flăcău înalt, peptos și bălan.

„Miron! își disse ea ca trezită din vis și remase recită de puteri.

Mihu făcă cățiva pași înainte, apoi se opri și aștepta turburat.

Era flăcău de la cămpie, cu care vorbise și nu înțelegea cum el ajungea și împreună cu Marta.

Marta se apropiie înănuindu-și trupul drept. Față-i era albă ca varul, dar liniștită și așeată.

„Tată! eaca Miron!“ disse ea.

Miron rămasă cu ochii la pămînt înaintea bătrânlui încăruntit.

— Foarte bine! foarte bine! grăi Mihu, frecându-și mâinile nedumerit și privind mereu cănd la Marta, cănd la Miron, cănd la Safta ce grăbise înspăimântată la dânsii, cănd earăși la Pintea ce sta cățiva pași în dosul lui la dreapta. Ar fi dorit să mai dică cineva ceva, dar nimeni nu găsia cuvântul.

„Nene Mihule!“ disse în sfîrșit Miron sci că și iubesc fata și o cer de nevastă...

— Cum așa? grăi Mihu spăriat. Miron? oierul, ce s'a dus în lume?.. O ceri de nevastă? Cum așa? Marta e logodită.

„Taică!“ disse Marta. Nu dice că vrei, dacă nu vrei; dar să scii că'mi dai moartea sau viață.

„Mihule!“ îi disse apoi Safta. Nu scii tu ce-am suferit noi în doi ani de dile?

Mihu sta în mijlocul lor și nu putea găsi nici un cuvânt.

Pintea se apropiă de dânsul, și puse mâna pe umăr și grăi cumpătat.

tratat, că și de realele și gravele dificultăți economice și naționale, ce încungiară, în întrul tărei, revisuirea art. 7, și de care finaltele puteri pot să voiască să ne țină socoteala.

Pe de altă parte credem asemenea că, prin îndatoririle ce noul guvern a luat asupra și în programă sa și prin declarațiunile sale, atât de franc formulate, spiritele din întru, astăzi atât de aprinse, se vor calma și vor aștepta, cu mai multă paciență și încredere, rezolvarea unei cestiuni care se leagă și cu esigențe exterioare.

Sperăm dară că, atât afară cât și în intru, se va ține sămă de necesitatea și utilitatea unei asemenea amânări.

Vă rugăm, Prea Înalțate doamne, ca în virtutea art. 95 din constituție, să binevoiți a aproba alăturatul mesagiului, prin care sesiunea extraordinară a adunărilor legiuitoră este amânată pentru o lună cu începere de astăzi.

Sunt, cu cel mai profund respect

Prea Înalțate Doamne,

Ai Măriei Voastre Regale

Prea plecați și prea supuși servitorii.

Ministri secretari de stat:

I. C. Brățianu, M. Cogălniceanu, N. Crețulescu, B. Boerescu, colonelul D. Lecca, Anastasie Stolojan.

11 Iulie 1879.

3. Mesagiul domnesc prin care se proroagă camerile.

Domnilor senatori, domnilor deputați! Revisuirea art. 7 din constituție preocupa România întreagă; ea trebuie a preocupa încă mai mult pe guvern.

Spre a cunoaște fazele prin care această cestiune a trecut atât în afară cât și în intru, noii mei ministri au dar trebuință de un oare-care timp. D-voastră asemenea, cunoșcând acum mai de aproape dificultățile ce încungioară cestiunea, simțiți negreșit necesitatea de a vă pune în nouă comunicări cu alegătorii d-voastre, cu țara, și aceasta înainte de a procede la rezolvarea definitivă a cestiunii. În acest interval, guvernul meu va pute aduce la cunoștința marilor puteri europene hotărîrea națională de a admite în legislație sa principiu proclamat de art. 44 din tratatul de Berlin, dar totdeodată și îngrijurile ei, și marea datorie ce avem de a garanta și interesele naționale și economice, care trebuie să fie sacre pentru ori-ce stat, pentru ori ce popor.

În urma raportului consiliului Meu de ministri sub Nr. 441, și pe puterea art. 95 din Constituție, Eu dar amân sesiunea extraordinară a camerelor pe termen de o lună, cu începere de astăzi.

Dat în București la 11 Iulie 1879.

CAROL.

Președ. consiliului minist., I. C. Brățianu.

Cestiunea evreiască în România.

(Incheiere).

"Congresul din Berlin, dice cu tot dreptul d. Dr. Bluntschli, în capitolul IV și cel din urmă al opiniunii sale juridice, nu s'a pronunțat în amănunt asupra formei prin care România va avea să îndeplinească condiția recunoascerei independenței sale."

D-sa e de părere: „Că congresul nu voia să facă aceasta pentru motivul că e treaba României de-a găsi calea ce duce la țintă și de-a aștepta încrederea că a înlăturat pe deplin și cu sinceritate deosebirea de religiune ca condiție pentru capacitatea drepturilor civile și politice și că a recunoscut fără nici o rezervă deplina libertate religioasă. Numai atunci puterile vor recunoaște România ca stat civilisat independent."

Autorul opiniunii juridice pare a presupune că guvernul român îi va lipsi buna voință de-a responde la cerințele art. 44 al tratatului dela Berlin și, pe cât timp nu va responde statele civile europene nu vor recunoaște independența României. După această părere, Rusia, Austro-Ungaria, Suedia și Danemarca, de exemplu, care

au recunoscut deja independența României prin trimiterea de misiuni diplomatici la București, nu ar apăraține la statele civilizate ale d-lui Dr. Bluntschli.

De-alțimetrele toate aceste nu au nimic a face cu modul de procedere al guvernului român. El, chiar înainte de întrunirea congresului dela Berlin, urmând în conformitate cu interesele dezvoltării tărei o direcție liberală, ba, după părerea diarelor oficioase rusești și germane, încă prea liberală, a desvoltat egalitatea politică și religioasă pe terenul de drept care până la emanciparea de supt Rușii era foarte înapoiată în privința creștinilor ne-ortodocși *glebae adscriptio* într-un mod care face să dispară și cele mai mici bănueli în privința lui. El ținește sămă de interesele vitale ale întregei populații, va sci să desvoalte și de-acă înainte principiul neatârnării drepturilor politice de credințele religioase, nu pentru că acel principiu ar fi înrădăcinat deja în carne și sângele celorlalte popoare europene, și astfel ar fi trecut ca dogmă în dreptul guvernului modern căci acea dogmă nu o găsim nici în desbaterile congresului, nici aiurea, de căt numai la catedra pentru dreptul guvernului dela Heidelberg ci pentru că el însuși e convins de folosurile morale și materiale ce pot rezulta din acel principiu pentru întreg poporul său. În nici o țară din Europa presă nu are atâtă libertate, și nicăieri în lume cei ce s'ar crede apăsați nu au atât de nemărginită libertate de-a se plângă în public, ca în România.

De odată cu luarea în posesiune a Dobrogei, egalitatea politică a populației ne-creștine cu a populației creștine a găsit în proclamația principelui Carol o expresiune necondiționată. Noi nu suntem dar de părere că guvernele europene ar avea motiv de a fi îngrijite că, în ceia ce privește egalitatea de drepturi fără deosebire de religiune, guvernul român s'ar lăsa să fie întrecut de vre-unul din acele guverne, fie chiar al Germaniei, al Franției sau al Italiei.

Ce e drept, aceste guverne par a întârziă încă recunoascerea independenței; dar în acest cas ne punem întrebarea dacă la ele neatârnarea drepturilor politice de credințele religioase se aplică în adevăr necondiționat în practică, și dacă nu e astfel atunci ar fi oare un act de dreptate a cere numai dela România aplicarea în modul cel mai absolut?

Guvernele europene scu prea bine că nu e o ficțiune arbitrară dacă guvernul român se pune de-a primi *ipso jure* ca cetățean al seu pe tot Evreul aruncat din consulate și, în genere pe tot străinul sters din registrele consulatelor ca om netrebnic. Apoi cum s'ar putea chiar pretinde că un stat să se supună dispozițiunilor altor state, în privința acestor persoane care stau afară din jurisdicția lui și care, nici în statul în care trăesc, nici în al aceluia ai cărui sudiți sunt, nu împlinesc nici un fel de îndatoriri cetățenesci, ci pur și simplu, plătind o taxă de ocrotire de 1 galbin și 2 sfanți, se rescumperă dela toate acelor indatoriri?

De aceea, noi găsim foarte potrivită, nu numai cu împregiurările reale ci și cu cele mai elementare principii de drept, convingerea exprimată în mesagiul principelui Carol la deschiderea camerelor de revisuire, că congresul din Berlin nu putea cugeta a impune tărei o soluție absolută, contrarie intereselor sale celor mai vitale și tocmai aceasta o reclamă d-lui Dr. Bluntschli în opiniunea sa juridică. Prin urmare, congresul n'a impus guvernului și tărei românescii forma și modul regularii și aplicării în detaliu a marelui principiu ca nimeni să nu fie în-

lăturat dela folasinta și exercițiul unui drept pentru cauza de religiune.

Mesagiul a dovedit cu adevăruri istorice că naționa română n'a fost nici odată animată de spirit de intoleranță religioasă și că din contră, a fost adesea victimă ospitalității sale, pe care a împins-o până la neprevădere. Apoi, cine nu scie că, în România, există diferite secte religioase dintre care unele se închină la obiceiuri imorale, precum de exemplu Lipovenii, cari, după ce au fost goniți din Rusia, s'au stăcurat în țară, punându-se sub protecția altor consuli?

Cu ocazia desbaterilor în camerele române, de sigur se va lămurii și discuta tot ce s'a dis aici pentru lămurirea împregiurărilor existente față cu opiniunea d-lui Dr. Bluntschli și, cu toate că Europa nu prea e deprinsă a trata cu bună-voință și dreptate națională și guvernul român, totuși ea nu va fi în stare să ridice pretensiuni a căror realizare ar întrăpina greutăți chiar în drepturile de suveranitate statelor de ea însăși.

Cu chipul acesta credem a fi stabilit trei lucruri față cu opiniunea juridică a d-lui Dr. Bluntschli.

1. Că neatârnarea drepturilor politice și civile de credințele religioase infățișată de d. Dr. Bluntschli ca postulat al dreptului guvernului și ca condiție de existență și de admitere în familia statelor europene, n'a fost în mod absolut și generalmente recunoscută nici chiar de congresul din Berlin. Încercările de-a se aplica aceasta în mod absolut într-un stat slab, unde condițiile pentru această aplicare sunt dintre cele mai nefavorabile, pe când statele puternice nu admit o vorbă asupra acestui punct al suveranității lor, dovedesc nașfragiu ce a îndurat cu acea ocazie solemnă postulatul d-lui Dr. Bluntschli, pe care d-sa l-ar pretinde că ar fi al dreptului guvernului.

2. Că intereselor umanitare nu se face nici un servit în acel stat în care neatârnarea drepturilor politice și civile se infățișează ca o absoluță pretensiune și se impune ca un principiu absolut din partea străinătății.

3. Că e cutesător, că să nu ne servim de o expresiune mai aspiră, a ficsa regule pentru viața unui stat din nesecării principii abstrakte, de ale căror relații concrete cel ce le-a ficsat abia pare a avea idee.

Aici publicistul dela „Augsburger Allgemeine Zeitung“, indicând în puține cuvinte mijlocul pentru asimilarea Evreilor, termină astfel:

Nu ne indoim că guvernul român cu înțelepciunea și moderăția ce a dovedit în totdeauna, va găsi și acum calea adevărată pentru a trece preste greutățile ce i-a pregătit art. 44 al tratatului dela Berlin, și că nu va lăsa să treacă ocazia binevenită spre a scăpa de „cercul vițios“ în care Europa întreagă ține însărcinată orice reformă și justiție, acel „cerc vițios“ a căruia înlăturare am arătat-o, în capitolele anterioare, ca condiție primordială pentru îmbunătățirea stărilor de drept a Românilor, și astfel și a Evreilor.

Academia română.

Sesiunea extraordinară.

Proces-verbal Nr. 24.

Sedinea din 20 Iunie 1879.

Membrii prezenti: D-nii Alecsandri Vasile, Aurelian Petre S., Babeș-Vincentiu, Bariț George, Caragiani Ioan, Fălcioian Stefan, Ghica Ioan, Hașdeu Bogdan P., Hodoș Iosif, Laurian August Tr., Maniu Vasile, Odobescu Alecsandru, Chintescu Nicolae, Roman Alecsandru, Sion George, Stefănescu Gheorghe, Ureche Vasile A.

Președinte, Ioan Ghica.

Sedinea se deschide la 9 oare a. m.

După lectura și verificarea procesului verbal al ședinței prezente, se comunică raportul comisiunei, numită pentru cercetarea reclamației unei epitetopie bisericei Sf. Vineri care conchide că: „făcând abstracții dela regulamentul epitetopilor, asupra aplicării căruia în casul de față poate fi contestare“ totuși opiniează a i se da pe anul curent 3000 lei, sub titlu de cheltuieli de administrație. Adunarea, consultată, admite concluziunile raportului, recomandă comisiunei financiare a avé în vedere să se inscrie în bugetul Academiei această sumă.

La ordinea dilei partea din raportul comisiunei asupra lucrărilor delegației relativă la tipărirea psaltilor lui Coreni.

D. Ghica aduce aminte adunării ceea ce s'a pus și în raportul delegației că pentru întreprinderea acestei lucrări se află în cassa delegației o sumă de 1,500 până la 2,000 lei, adunării de D-lui ca oferte de la persoanele care au manifestat dorința de a vedea opera tipărită în modul propus de D. Hașdeu.

D. Hașdeu, ascultând pasagiul relativ al raportului, dice că nu este exactă afirmația că lucrarea nu s'a început. La tipografia D-lui Socec se poate constata, că s'au lucrat clișeuri pentru mai multe coale, ear tipărirea s'a întârziat, întâi pentru că tipografia a trebuit să comandeze din străinătate unele caractere cirilice, care nu le poseda, și al doilea pentru că având nevoie spre completarea notelor sale, de o copie de pe psaltirea curat slavonă a lui Coreni, care se află în muzeul din Praga, a însărcinat pe cineva ca să-i tragă aceea copie. După aceasta D-lui adoage că comisiunea s'a prea precipitat cu spaimă despre costul acestei lucrări. Aceasta a fost prevăzută la început, și când s'a consultat delegația cu membrii veniți la Academie, în ziua de 18 Ianuarie și s'a decis a executa nu s'a cerut se da din fondul bugetar destinat pentru adunare de materiale lexicografice, de căt 2,000 lei pe an; după care primindu-se și ideea combinată de a se deschide subscrăpții aceste au și început a curge. Astăzi crede că nu are nevoie să se manifeste a cere mai mult de căt aceea ce s'a avisat în ședință consultativă de la 18 Ianuarie.

D. Maniu cere a se stabili dacă astăzi rectificarea raportului comisiunei despre esactitatea faptelor, sau dacă să deschide discuția asupra lucrării D-lui Hașdeu.

D. președinte, consultând adunarea D. Maniu dice că cestiunea este elucidată și că nu va trebui multă discuție spre a se putea lua decisiunea.

D. Bariț dice că afacerea i se pare mai mult finanțată și de aceea e de părere a se suspenda decisiunea, până se va consulta bine starea fondurilor.

D. Maniu depune propunerea următoare:

Academia aproabă modul în care s'a decis și s'a început publicarea psaltirei lui Coreni, fără ca să easă totuși din previziunile bugetare ordinare.

D. Odobescu nu admite a se amâna, pre căt timp crede că adunarea e destul de convinsă că publicarea acestui op care este prima carte românească și o relicvie prețioasă a naționalității noastre, trebuie să se tipărească în condițiile propuse; mai ales că aceasta nu cere depășirea fondurilor, și are perspectiva a se înlesni cu ofertele particulare.

D. Hașdeu dice că se însală acei ce dic că cheltuiala este exorbitantă să se aibă în vedere că în această publicație o să se reproducă alte sease

psaltirii vechi românesci, căte să a tăpărit până la 1700, și de se va calcula bine lucrarea se va apreția că vine mai sfint comparativ cu altele.

D. Stefănescu dice că precum la consultația din Ianuarie, așa și acum se declară contra acestei lucrări. D-lui crede că principalul este de a se retrăgi Coreni, astfel în cât să ne facem idee despre limba românească de atunci; dar pentru aceasta este destul ca să se tipărească o transcriptiune, iar pentru cunoștința formatului și a caracterelor de-atunci, e destul să se facă un *fac-simile* de 2—3 pagini, astfel lucrarea făcând 3,000—4000 lei va pută avea totă importanță certă, și aceasta importanță nu va fi mai prețioasă dacă s-ar cheltui 20,000 prenum se cer.

D. Laurian declară că impresiunile sale sunt neplăcute. D-lui vede că intru această delegație a lucrat foarte neregulat. Ea nu se cuvine să se ocupe nici să considere propunerea aceasta venită dela d. Hașdău ca particular; aceasta nu trebuia să facă decât după un raport al comisiunii și după decisiunea societăței, ceea ce vede că nu s-a făcut. De aceea conchide a se respinge tot, și propunerea când va veni pe calea regulată, atunci se va discuta.

D. președinte observă că nu se aștepta la asemenea imputări, pe cât timp scie că intru aceasta n'a făcut altă greșală decât că a adus nisice ofrande în casa societăței. Ficsând istoricul propunerii, așa cum s'a introdus dela început, dice că delegație a angajat fondurile academiei, că contractul făcut cu tipografia Socec, e condiționat și subordonat decisiunii academiei, și conchide a supune casul la aprețierea ei.

D. Aurelian dice că nu e de părere a se face lucrarea cum se cere de d. Hașdău: nu vede necesitatea a se face o adiție de lucru. Cestiunea este curat financiară; mijloacele academiei nu le crede atât de mari incât să și permită asemenea lucru. Conchide a cere, ca și d. Laurian, ca să se introducă printre un raport din partea comisiunii de revisiure și atunci se va desbată.

D. Alecsandri combată părerile preopinenților: nu admite a se reproduce 2—3 pagini ca *fac-simile*. Psaltirea lui Coreni o consideră ca un templu monumental, descoperit după atâția secoli, și astfel să cuvine a se decopia în totalitatea lui ea nu în fragmente.

D. Sion cere a se constata că procederea delegației a fost foarte corectă. Dacă ea a pus propunerea d-lui Hașdău în deliberăție fără avisul comisiunii, cauza reală a fost că comisiunea în divergență de opinii și nesupuindu-i un raport, iar d. președinte aprețând-o a luat inițiatia de-a lucra precum să lucra.

În realitate până acum nu s'a cheltuit decât un avans, care s'a făcut d-lui Hașdău, bani la tipografie nu s'a dat și nici nu se vor da fără decisiunea adunării. Dacă după toate aceste lămuriri se va califica procederea delegației ca neregulată, totuși trebuie să se constate că este onestă și respinge ori-ce acuzație sau bănuială.

D. Stefănescu depune o propunere susținută și de d. Aurelian în următoarea cuprindere:

„Propunem suprimarea alineatului relativ la psaltiria lui Coreni, rămâind ca cestiunea să meargă la comisiunea lexicografică care va veni cu un raport înaintea academiei.“

După puține discuții, această propunere, punându-se la vot, se adoptă cu majoritate.

D. președinte comunică o scrioare a d-lui Ar. Densușan, cu care trimite academiei 12 exemplare din opera sa intitulată *Negriada*, spre

a se avea în considerare la decernarea premiului Năsturel.

Sedinta se ridică la $11\frac{1}{2}$ ore.

Președinte, Ioan Ghica.

Secretar ad-hoc, G. Sion.

Date statistice din seminariul Andreian din Sibiu.

După raportul inspectoratului seminarial în decursul anului scol. espirat au incurz pentru elevii din seminariul Andreian: 432 bilete de co-

respondență (carte postale), 1275 epistole francate, 31 epistole nefrancate, 113 epistole recomandate, 104 pachete trimise cu posta, 44 pachete trimise cu calea ferată, 286 epistole cu bani în sumă totală de 3423 fl. 60 cr., 545 asemnațiuni postale, cu suma totală: 5353 fl. 97 cr., la olaltă 2830, 8776 fl. 57 cr., față cu anul scol. premiers, cu 6713 fl. 36 cr., rezultă un plus de 2063 fl. 21 cr.

Aceasta se lămuresc din șema următoare:

Correspondență	Epistole			Pachete trimise cu		Epistole cu bani		Asemnațiuni postale		
	francate	nefrancate	recomandate	posta	calea ferată	Nrul	fl. cr.	Nrul	fl. cr.	
Septembrie și Iulie .	43	110	2	11	3	5	40	538.—	78	948.94
Octombrie	47	115	5	15	10	7	32	389.60	54	388.—
November	49	129	6	9	12	2	27	394.—	47	416.25
Decembrie	47	157	6	11	11	5	36	368.—	57	531.20
Ianuarie	43	154	2	17	25	4	21	197.—	47	464.86
Februarie	46	141	2	7	14	7	31	400.—	42	352.11
Martie	41	142	1	18	4	3	32	361.—	66	669.99
Aprilie	24	82	3	5	5	5	17	139.—	28	213.50
Maiu	45	125	2	9	11	3	19	324.—	57	470.33
Iunie	47	120	2	11	9	3	31	313.—	69	898.79
Suma	432	1275	31	113	104	44	286	3423.60	545	5353.97
față cu anul trecut cu				74	69	41	265	3538.80	356	3174.56
rezultă un				+39	+35	+3	+21	+884.80	+189	+2179.41

Considerând insă că din cei 125 elevi numai 85 au primit bani cu posta, iar 40 fiind din apropiere pe cale privată: Computând pentru acești din urmă nu suma mijlocie de 102 fl. 36 cr. ci numai 60 fl. rezultă o sumă aproksimativă de 2400 fl.

Mai considerând insă că la începutul anului fie-care elev a adus cu sine în calcul mediu 15 fl. la o lătă 1875 fl., iar la crăciun și pasci merghend 82 a casă fie-care a adus cu sine în calcul mediu 8 fl. v. a., la o lătă 1312 fl. v. a.

Aceste sume adunate întruna ne dau suma totală de 12,488 fl. 57 cr. pe cari elevii institutului i-au lăsat în Sibiu în decursul anului scol. espirat. La aceste adăugând spesele ce le are seminariu

a) cu alimentatul alor 50 elevi, servită, încăldită, luminat etc. 5000 fl.

b) corpul didactic și medicul seminarial 9000 fl.

la o lătă 14,000 fl. rezultă suma totală de 26,488 fl. 57 cr. ce se spesează cu seminariul Andreian la an.

Ca să aflăm suma aproksimativă ce se spesează din averea națională cu întreținerea unui elev în decurs de 3 ani de șile la studiul teologicopedagogic în Sibiu, pe lângă sumele indicate trebuie să adăugem următoarele:

2 călătorii a tuturor elevilor (la institut și a casă computând în calcul mediu călătoria a 4 fl. 1000.—

4 călătorii a 82 elevi pe serbători, a 1 fl. 50 cr. 492.—

costul pentru 432 corespondențe 8.64

costul pentru 1275 epistole franc. 63.75

costul pentru 104 pachete trimise cu posta 30.20

costul pentru 44 pachete pe calea ferată 8.80

costul pentru 286 epistole cu bani 56.20

costul pentru 545 asemnațiuni postale 20.85

interesele după capitalul prin care s'a procurat seminariul, mobilile etc. 1600.—

la o lătă 3281.44

dau suma totală de 29,770.01

Astfel luând drept normativ datele din anul scol. espirat și ajungând la suma generală citată, pe carea împărțind-o cu nrul elevilor 125 ne dă suma de 238 fl. 16 cr. v. a. costul unui elev pentru un an.

Înmulțind acum această sumă cu numărul anilor de studiu: 3, dobândim suma de 704 fl. 48 cr. v. a. carea în calcul mediu se spesează din averea națională numai cu întreținerea unui elev la studiile teologicopedagogice din Sibiu.

Nr. 1969.

Înscriere.

Ecsaminele de calificare atât cu candidații de preoție cât și cu cei învățătoresc se vor ține și cu anul acesta dela 25—31 August st. v.

Deci se provoacă toți candidații de preoție, și cu deosebire învățătorii, care încă n'au depus acest examen, ca înțelesul regulamentului sinodal din a. 1873 lit. E. și F. să și așteară la consistoriu petițiunile pentru admitere, instruite cu documentele recerute și cu tacșa prescrisă.

Sibiu. 18 Iulie 1879.

Dela consistoriu archidiecesan.

Varietăți.

* (*L'Indépendance Roumaine*) Aceasta e titlul nouului diar francez ce apare în București. În realitate el nu este nou, căci nu e de cât continuarea diarului „l'Orient“, care a apărut supt acest titlu ca diar cotidian aproape trei ani de șile; insă prin schimbările făcute, prin imbunătățirile introduse, se poate dire că „l'Indépendance Roumaine“ este o creație nouă.

* (Regele Umbert I.) Diarul Risorgimento dice că regele Umbert se ocupă de căt-va timp cu o lucrare colosală. El citește sau recitește toate dările de seamă ale sedințelor parlamentare de la 1848 și notează cu propria sa mâna, într'un fel de repertoriu împărțit în materii, opinioarele principaliilor bărbați politici din toate partidele asupra tuturor cestiunilor.

„Ori-ce alt suveran, dice diarul italian, ar fi încredințat această lucrare unui secretar de confidență; insă regele Umbert a voit să împlinească înșuși această grea sarcină, pentru că caracterul discuțiunilor celor mai

însemnate din cei trei decenii de ani ai vieții noastre parlamentare să se întipărească mai bine în spiritul seu.*

* (Nihilisti în armata rusă) Diarul „Novoe Wremea“ (Timpul nou) i se anunță din Vladimir, că s'a arestat acolo o mulțime de soldați și sub-oficeri, cari au participat la o conpirație nihilistă, având de scop a măcelării pe toți oficerii din regimentul de-acolo. Asemenea anunță și alte foi rusești, că s'a descoperit și în alte regimenter o mulțime de militari nihilisti, cari au fost imediat arestați; între ei chiar un colonel comandant de regiment.

Numerul arestațiilor de ați cari sunt bănuiti sau dovediți de nihilisti, se urcă în totă Rusia peste 90,000 persoane, de ambe secse și de toate vîrstele.

* (Postele din România) ne vin foarte neregulat. Astăzi și eri n'am primit foile de dincolo de Carpați.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Constantinopole, 30 Iulie n. Consiliul de ministri a primit modificăriile cerute de Anglia și Franția în privirea Iradei egiptene, și a hotărât, a restituî toate privilegiile, ce s'au fost conces Chedivului în anul 1873.

Bursa de Viena

din 30 Iulie n. 1879.

Metalice 5%	66 15
Imprumutul naț. 5% (argint)	68 15
Imprumutul de stat din 1860	126 65
Achiziții de bancă	827 —
Achiziții de credit	272 —
Argint	—
Valută nouă imperială germană	56 80
London	115 75
Galbin	5 46
Napoleon d'aur (poli)	9 22

ria au fost în tîrg 4970, din România 1400 și din Ardeal 990 de capete; un soareea de porc a trecut cu fl. 42 fără, cu fl. 45—46 cu vas cu tot; sănina cu fl. 48; săul cu fl. 41—42; spiritul en gross cu 28.25; în consum cu fl. 29—29.25, per 1000 litre %.

Peile de oale din Bănat și Ardeal cu fl. 120—130; peile de miel din Bănat și Ardeal cu fl. 60—70; peile de capră, vacă, bœuf, nău au avut trecere de loc, prețând cele de viță au scăzut în preț cu 10 fl. v. a. la sută.

Îndreptare. În numărul ultim din eroare nu s'a adaus la varietatea „Scandalul cu crucea Elisabeta“ istorul, din care a fost lăsată, adeca „Familia.“

Posta Redactiunei.

Corespondențele de lângă Arad, de lângă Criș, din comitalul Timeș, din Sasca montană nu sunt apte spre publicare. Popa Nicolae Fekete Negruțiu. Numai ca inserat tacsabil.

Nr. 244—1879. 2—3

CONCURS.

La sunetul părintescului ordin al măritului consistoriu archidiecesan dto 5 Iunie a. c. Nr. 1504 B. se scrie prin aceasta concurs pentru parochia de clasa a III Bruiu, ppresbiterul Nocrichiu-Cincu-mare cu terminul până la 15 August 1879 după care va urma și alegerea.

Emolumentele sunt:

a) Venitul portiunei canonice stătătoare din pămînt arătoriu și de feneț din 8 jugere și 1197 □.

b) Dela 107 familii venitele stolare statorite de sinodul ppresbiteral, care împreună toate computate în bani dău o sumă de 401 fl. 4 cr. v. a. ca venit anual, lângă care locuința în odăile scoalei până la o altă reînduială.

Doritorii de-a ocupă această parochie, au așa asternă petițiunile lor instruite în sensul statut. org. și a dispozițiunilor provislor din anul 1873 subscrisului până la terminul indicat.

Nocrichiu în 10 Iulie 1879.

Oficiul ppresbiteral în conțelegeră cu comitetul parochial.

Grigoriu Maier m/p., adm. prot.

Nr. 149 — 1879. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de invățătoriu la scoala confesională gr. or. română din comuna Bârsău protopresbiterul Gioagiu I, se deschide concurs cu termin până la 18 August a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

a) Salariu anual de 200 fl. v. a.
b) Bani de cortel 25 fl. v. a.
c) Grădina de legumi lângă edificiul de scoală, și două orgii lemne de incăldit.

Suplicile pentru ocuparea acestui post instruite în sensul § lui 13 din stat. org. sunt să se îndrepte la adresa subscrisului până la termenul sus indicat.

Se mai cere ca concurenții se fie versati și în limba maghiară.

Hondol, 1 Iulie 1879.

În conțelegeră cu comitetul parochial

Vasiliu Pipoș m. p. protopresbiter.

Nr. 118. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei gr. or. de clasa a III din comuna Beșa, în protopresbiterul Paloșului se scrie concurs până în 12 August a. c.

Emolumentele sunt:

1. Casa parochială cu două incăperi și superedificiile economice necesare.

2. Portiunea canonica, arătură și feneț, o viisoară, cimitirul cu pomi din jurul bisericei, toate de 2 jugere 859% □.

3. Dela 79 familii cu fum căte o ferdelă veche de bucate în grăunte, și căte o ferdelă de ovăz sau $\frac{1}{2}$ ferdelă alte bucate în preț; dela 8 familii neorustici căte o ferdelă veche bucate în grăunte.

4. Dela tineret o di de lucru (clacă).

5. Lemne pentru foc 6 orgii.

6. Stola îndatinată dela 57 de familii.

Doritorii de-a ocupă această parochie au așa adresa concursele instruite conform „statut. organic“ și regulamentului sinodal din 1873 până la terminul sus arătat subscrisului.

Paloș 9 Iulie 1879.

În conțelegeră cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m/p., adm. prot.

Nr. 82—1879. 2—3

CONCURS.

Devenind vacanță postul de invățătoriu la scoala confesională gr. or. din comuna Meșterhaza, protopresbiterul Turdei superioare, se scrie concurs cu termin până la 1 August a. c. st. v.

Emolumentele sunt:

1. Salariu anual de 200 fl. solvend în 4 rate din repartiție;

2. Cuartir liber în edificiul scoalei și lemne pentru incăldit.

Doritorii de-a ocupă acest post au de-a substerne petițiunile lor la oficiul protopresbiteral în Deda până la terminul sus indicat, în cari au de-a dovedi:

a) că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale;

b) că au absolvat cursul clerical ori pedagogic;

c) că au depus esamenul de calificare.

Aceia, cari nău depus esamenul de calificare au de-a documenta, că pe cariera de invățătoriu au funcționat cel puțin 2 ani de dile.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Turda-superioară în conțelegeră cu comitetul parochial concurent.

Deda, 5 Iulie 1879.

Ioan Popescu m. p.
adm. prot.

Nr. 1939 B. 2—3

CONCURS.

Devenind în vacanță un stipendiu de stat de 500 fl. pentru calificare mai înaltă a clericilor din archidiocesa gr. or. a Transilvaniei la vreo universitate, — pentru conferirea acesteia se scrie concurs cu termin până la 7 August st. v. a. c.

La acest stipendiu pot concurge numai clerici absolvenți din seminarul Andreian, cari sunt totodată absolvenți de gimnasiu cu esamene de maturitate.

Concurenții au de-a substerne la consistoriu archidiecesan până la termenul arătat suplicile lor instruite cu atestatele scolare necesare, adeca: atestat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sunt deplin sănătoși și în fine cu revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericei noastre.

Din ședința consistoriului archidiocesan.

Sibiu în 7 Iulie 1879.

Nr. 104. 3—3

CONCURS.

Pe baza părintescei hotărîri consistoriale dto 19 Decembrie 1878 Nr. 3164 B. pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch Sofroniu Papiu din parochia gr. or. de clasa a III Crihalma în protopres-

biteratul Paloșului se scrie concurs până la 12 August a. c.

Cu acest post este împreunat venitul jumătate parte a unei parohii de clasa a III în sumă de 445 fl.

Doritorii de-a concurge la acest post au așa adresa concursele instruite conform „statut. organic“ și regulamentului provisoriu din 1873 până la terminul sus arătat subscrisului.

Paloș, 9 Iulie 1879.

În conțelegeră cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p.,
adm. prot.

Nr. 86.

3—3

CONCURS.

Devenind vacanță parochia română gr. or. din Turda, în ppresbiteratul Turdei inferioare se scrie concurs cu terminul până la 5 August st. v. a. c.

Emolumentele sunt:

Casă parochială; un juger de cuciște; dela 120 de fumuri căte o ferdelă de păpușoi sfârmît de 16 cupe ferdelă; pentru clacă căte 20 cr. v. a. și stola epatrafirului usuată.

Cei ce doresc a ocupă acest post, au așa trimite concursele instruite în înțelesul „statutului organic“ și al dispozițiunilor sinodale din anul 1873 la subscrisul până la terminul numit.

Agârbiciu 2 Iulie 1879.

În conțelegeră cu comitetul parochial.

Simeon Pop Moldovan m/p.,
protopresb. gr. or.

CONCURS.

Pentru ocuparea unui, eventualmente două posturi de invățătoriu la scoala capitală normală gr. or. din Sas-Sebeș, se deschide concurs cu terminul până în 15 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 300 fl. v. a. eară după doi ani 350 fl. v. a.

Doritorii de-a ocupă acest respectivă aceste posturi au așa adresa suplicele lui protopresbiter Ioan Tipeiu în Sas-Sebeș, instruite în sensul statutului organic, să fie absolvat cel puțin 6 clase gimnasiale, să fie în stare a ființă strana, și să fie liber de miliție.

Sas-Sebeș în 8 Iulie 1879.

3—3 Comitetul parochial.

Nr. 289—1879.

2—3

EDICT.

Adam Correntis născut din Ferșala în Tesalia, fost mai pe urmă cătva timp speculant de bucate în Brașov, carele de mai multe luni de dile a părăsit cu necredință pre legiuitora lui soție Maria născută Emanuil Zlatea de aici din Brașov, văduva Anastase Constantinides, fără de a se scăpa locul ubicării lui, este prin aceasta citat, ca în termin de un an de dile să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va pertracta și decide procesul încamnat asupra lui.

Brașov 10 Iulie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al Brașovului I.

Nr. 263—1879.

2—3

EDICT.

Iuliu Ilie Păulescu, carele născut în Lugoș, comitatul Carașului și fost locuitorul în comuna Turcheș din Săcele, comitatul Brașovului a părăsit cu necredință dela 15 Iunie 1876 pre legiuitora sa soție Raveca, fiica lui Constantin Stoica din Satulung, tot în Săcele fără de a se scăpa locul ubicării lui este prin aceasta citat, ca în termin de un an și o di să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absență lui se va pertracta și decide procesul încamnat asupra soției.

absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra soției.

Brașov, 27 Iunie 1879.

Forul matrimonial greco-oriental al Brașovului I.

Fructificarea depunerilor.

La institutul subsemnat se primesc depuneri de capitale spre fructificare cu $5\frac{1}{2}\%$, eară sub condiția de-a se denuncia institutul ridicare depunere cu 6 luni mai înainte cu 6% interese.

Depunerile făcute până astăzi cu $6\frac{1}{2}\%$ se vor fructifica dela 1 Septembrie 1879 încolo cu 6% , cu exceptiunea acelora, a căror ridicare este până astăzi denunțată, căci fructificarea acestora se continuă cu $6\frac{1}{2}\%$ până la diua, în care se spunează terminul înscris. Eară depunerile următoare până astăzi cu 6% dela 1 Septembrie 1879 în colo vor fi supuse condițiunii de a se denuncia institutul ridicare lor cu 6 luni înainte.

Sibiu, 28 Iulie 1879.

„Albina“, [34] 1—3 institut de credit și de economii.

A eșit de sub tipariu și se află la librăria:

I. E. Teran, in Oravița.

Rosca, Dora și Floriu, poemă	—40
Vartic T, Sultanul păcălit, poveste populară și amuzantă	—30
Pomper, Doue inimi de femei, novelă	—30
Arbore fragment istoric, a moldo-românilor	—30
Blaremburg, România și resbelul oriental sau Guvernările și Guvernații	1.50
Vartie Elena, Doctorul casnic, pentru viață îndelungată	—30
Puiu, Prescurtare din istoria rom. urmată de tractate pentru învățămîntul primar	—35
Popea, Biografia arhiepiscopului și metropolitului A. de Șag	